

kursen, og det er mit Haab, at det store Offer, som Staten her bringer, eller rettere den store Risiko, Staten her indtræder i, vil være en Spore ogsaa for de private til at se Forholdene alvorligt i Øjnene og søge gennemført en saa forstandig Økonomi og en saa stor Sparsommelighed som muligt.

Det er af stor Betydning, at dette Lovforslag gennemføres snarest muligt. Jeg har fremhævet det stærkt i Folketinget, og jeg tillader mig ogsaa at bede dette høje Ting om at give Lovforslaget en saa hurtig Behandling som muligt.

Ejsing: Vi er, tror jeg, heldigvis omtrent alle i Landet enige om, at det gælder om at hæve Kronen op til dens gamle Guldværdi. Selv om der er Erhverv og Virksomheder, der maaske nok for en Tid har Fordel af en lavere Kronekurs, tror jeg, at selv disse Erhverv og Virksomheder vil mene, at vi maa se at faa Kronen hævet, ikke i Spring, men lidt efter lidt, fordi det alligevel vil være det sundeste for Landet, om vi kan vende tilbage nogenlunde til den Kroneværdi, vi har haft før. For ikke mange Aar siden var det jo saaledes, at der ikke var ret mange, som talte om Valutaen. Nu taler alle om Valutaen, og alle Aviser skriver derom. Det er jo saaledes, at naar Avisen kommer, er noget af det første, Folk ser efter, hvordan Kronekursen staar, og jeg tror at kunne sige, at de fleste er lidt betænkelige, naar de ser, at nu har Kronen igen svigtet. Men jeg tror ikke, at al den megen Talen og Skriven, der har været derom, har været absolut gavnlige og heldige. For det er jo ikke saa heldigt, især overfor Udlandet, at man med Flid gør opmærksom paa, hvordan vi sidder i det, og hvordan Kronen staar; vi kan jo overlade til dem selv at spekulere over, hvad de vil gøre overfor os; i saa Henseende.

Vi forstaar egentlig ikke, hvorfor Kronen er faldet; derfor ved vi heller ikke rigtig, hvad vi skal gøre for at rejse Kronens Værdi igen, og vi ser, at de, der skulde have allermost Forstand paa disse Forhold, staar famlende og raadville; den ene giver eet Raad, den anden giver et andet, der er ikke nogen Enighed om, hvad der virkelig er det Middel, der kan rejse Kronen og holde den oppe. Valutakonferencen har jo udtalt, at vort Lands almindelige økonomiske Tilstand maa anses for at være lige saa god som ved Krigens Udbrud. Der tilføjes ganske vist: Nedgangen i Kronens Værdi fra-regnet, og det er jo et slemt lille Nota-

bene. Men jeg maa dog alligevel tro, at der er noget i den Tale. Jeg ser ikke, at vore Forhold er særlig daarlige, i hvert Fald ikke saa daarlige, at de skulde kunne begrunde et saa stærkt Fald i Kronekursen, som faktisk har fundet Sted. Dermed er naturligvis ikke sagt, at alt er saa godt, som det burde være. Vi har vist adskilligt, som vi skal igennem, inden vi faar gode og sunde Forhold helt igennem, inden vi kommer ud over Krigens Eftervirkninger. Men jeg synes dog, man maa sige, at man ikke har mærket Fordyrelsen af de forskellige Levnedsmidler saa stærkt, som man skulde tro efter Kronens Fald. Dette synes mig at tyde paa, at Tilliden til Kronen, i hvert Fald herhjemme, ikke er saa ganske ringe — ja, man maa maaske dog undtage den sidste Tid, hvor det synes, som om Spekulationen ogsaa har kastet sig over Kronen. Det hjælper ikke meget, at man ærgrer sig og harmes over Spekulationen; det gjorde vi under Krigens, vis syntes, den greb for vidt om sig, og vi, i alt Fald mange af os, forstaar heller ikke nu rigtig, at Folk vil kaste sig ind i denne Spekulation, der utvivlsomt har voldt ikke saa liden Fortræd.

Man taler en Del om Handelsbalancen og henviser til, at det gælder om at forbedre Handelsbalancen, saa vil det hele komme i Orden. Jeg vil gøre opmærksom paa, at den Tale hørte vi ogsaa før Krigens, da fik vi at vide Gang paa Gang, at det stod rent galt til med vor Handelsbalance, og det kunde ikke blive ved at gaa; desuagtet holdt Kronen sin Værdi, og vi mærkede ingen uheldige Følger. Jeg har læst, at baade i Sverige og i Holland er Handelsbalancen slet ikke bedre end her, og desuagtet staar jo den svenske Krone og den hollandske Gylden i høj Kurs, saa noget absolut sikkert kan man ikke slutte deraf. Det kommer an paa, hvad det, vi indfører bliver brugt til, og det er der jo ogsaa til Dels gjort opmærksom paa i Valutakonferencens Betænkning. Jeg er nu alligevel ikke i Tvivl om, at det er en af de Ting, man skal tage Sigte paa. Ligesom man ikke i sin private Husholdning kan blive ved at laane, blive ved at give flere Penge ud, end man faar ind, saaledes kan man sikkert heller ikke gøre det i Landets Husholdning. Jeg tror, det er en af de Ting, vi maa tænke paa for at faa Kronen rettet.

Der tales om saa mange forskellige Ting, som skulde hjælpe til at rette Kronen. Finansministeren nævnte disse forskellige Ting, som jeg ikke skal komme